۵ دلیل برای ناکامی احتمالی
برانکو ایوانکوویچ در تیم ملی

سیمای بازنده‌ای در دور دست!

۱

۲

۳

۴

۵

سعید آقایی
Saeed Aghaee

مارک ویلموتس به نظر به پایان راه با ایران رسیده. مردی که دوران طلوع و غروبش در فوتبال ایران به یک سال هم نرسید و برف تهران را ندیده، ایران را ترک خواهد کرد. برای جانشینی او مسئولین فدراسیون فوتبال آسان‌ترین و دم دستی‌ترین راه را برگزیده‌اند؛ یک انتخاب سهل و ممتنع؛ برانکو ایوانکوویچ. فدراسیون فوتبال در ادامه اشتباهات خود حالا می‌خواهد به گزینه‌ای متوسل شود که به ظاهر ریسک کمتری دارد و موفقیت‌های اخیرش در فوتبال ایران او را صاحب موقعیت ممتازی کرده. کسی که به زعم مدیران فوتبال ایران می‌تواند آب رفته را به جوی بازگرداند و مسیر موفقیت آمیز خود در پرسپولیس را این‌بار در تیم ملی ادامه دهد. تمام این پیش‌بینی‌های خام‌دستانه اما یک خوشبینی افراطی برای انتخابی هستند که با وجود موفقیت‌هایش اما فرودهایی را تجربه کرده که حالا می‌تواند دوباره در تیم ملی تکرار شود. صرف موفقیت‌های اخیر نمی‌توان با قاطعیت حکم به موفقیت برانکو در تیم ملی داد چه آنکه اتمسفر تیم ملی با پرسپولیس متفاوت است و البته برانکو نیز در شرایطی متفاوت و خاص قرار است روی نیمکت تیم ملی بنشیند. آنچه می‌تواند حتی ما را نسبت به آینده تیم ملی با برانکو با تردیدهای جدی مواجه سازد. واقع‌گرایی در بررسی شرایط برانکو و تیم ملی می‌تواند گزاره ناکامی را در آینده تیم ملی پررنگ کند. دست‌کم مرور این دلایل همان اندازه که شانس موفقیت برانکو را خوشبینانه نشان می‌دهد، احتمال ناکامی او را نیز به تصویر می‌کشد. احتمالی که البته کم نیست.